

ANI Z RUSKA, ANI Z ČÍNY: ZÁPAD DOSTAL NEČEKANOU SMRTELNOU RÁNU. ROSTE MASIVNÍ HNUTÍ NEZÚČASTNĚNÝCH ZEMÍ - NAPROSTÉ VĚTŠINY SVĚTA PROTI DESPOTICKÝM VYDĚRAČŮM USA A EU

- CZ24 News | 15. května 2022

RUSKO/ČÍNA: Díky akcím Ruska a Číny se ve světě vytvořila situace, díky které je oživení Hnutí nezúčastněných zemí nevyhnutelné. Něco takového bylo za posledních 30 let téměř neslychané.

Jaký je přínos Moskvy a Pekingů? A proč to pro Západ znamená kolaps?

Ruské akce směřující k demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny spolu se zběsilou reakcí Západu, který se marně snažil přilákat zbytek světa k protiruským sankcím, vytvořily předpoklady pro oživení kdysi extrémně vlivného Hnutí nezúčastněných zemí.

Toto Hnutí, které v říjnu loňského roku oslavilo 60. výročí vzniku a nyní sdružuje 120 zemí (mezi nimi je i Bělorusko), nehrálo významnou roli při vzniku unipolárního světa na počátku 90. let. Nyní, kdy se však pod tlakem Ruska a Číny (obě světové velmoci mají v Hnutí statut pozorovatelů) začal unipolární svět hroutit, se situace dramaticky změnila.

Nekompromisní boj Západu o udržení světové nadvlády proti „revizionistickému“ Rusku a Číně vyvolal [bezprecedentní tlak](#) Washingtonu, Bruselu a jejich spojenců (cca 40 zemí) na většinu zemí světa.

Západ tyto země nutí vést nepřátelskou politiku vůči Moskvě a Pekingů pomocí [vydírání, hrozeb a kroucení rukou](#). Je téměř nemožné tomuto náporu individuálně odolat – v podmínkách, kdy jsou vztahy s Ruskem a Čínou pro většinu zemí světa mimořádně výhodné. Bránit se kolektivnímu Západu je proto možné jedině tím, že země opět budou jednat společně.

Postavit se můžeme jen spolu

Zde nadchází nové časy pro Hnutí, které k tomu poskytuje připravenou platformu a příležitosti. Ve skutečnosti se dnes, v nové fázi, obnovila situace, která vedla ke vzniku tohoto sdružení.

Svět se opět stal bipolárním, ve kterém proti dravému kolektivnímu Západu stojí na budoucnost orientovaný eurasijský tandem Rusko a Čína. A jestliže Moskva a Peking od ostatních zemí nepožadují, aby spolupracovaly pouze s nimi a nevměšují se do jejich vnitřních záležitostí, pak Západ, jak správně poznamenal americký magazín Foreign Policy, jedná na principu „s námi nebo proti nám“.

Většina zemí světa se nechce dostat do konfliktu s pomstychtivým Západem a s Ruskem a Čínou ještě méně, protože si uvědomují, že Moskva a Peking bojují i za jejich vlastní svobodu.

Rády [by seděly na dvou židlích](#) a v zájmu rozvoje těžily z obou stran nového bipolárního světa, jak to dělá například prezident Ázerbájdžánu **Ilham Alijev**, který nyní spolu se svou zemí předsedá Hnutí.

120 členů a asi dvě desítky pozorovatelských zemí je obrovská síla, která se opět stala žádanou. Odolat tlaku Západu, který je pro tyto země nevýhodný, dokážou jedině tak, že se dají dohromady a nenechají nikomu z nich ubližovat. [Jednotlivě to nedokáží](#).

Afrika byla první

Jako první proces odstartovala Afrika, která se nachází [v nejsložitější situaci](#), čelí aroganci Západu a počítá s Ruskem a Čínou, pokud jde o investice, infrastrukturní projekty a dokonce i [zajištění její bezpečnosti](#).

Publicista Foreign Policy **Robbie Gramer** bije na poplach. Tím, že Západ postavil nezápadní země před těžkou volbu, s kým budou – se Západem nebo s Východem – a pokud s tím prvním, pak zazněl požadavek skutečných obětí v konfrontaci s Moskvou a Pekingem. Díky této politice Washington, Londýn a Brusel již dosáhly toho, že vládnoucí kruhy afrických zemí hovoří o resuscitaci Hnutí nezúčastněných zemí.

Protože se nechtějí postavit na žádnou stranu konfliktu mezi Západem a Východem. Expert varuje, že „otevřený tlak Washingtonu a EU by mohl být střelou do nohy“.

A přesně to se děje!

Není proto divu, že ani jeden africký stát neodsoudil Moskvu při nedávném hlasování o protiruské rezoluci v Radě bezpečnosti OSN a nejodvážnější země jako Eritrea Rusko otevřeně podporovaly.

Muslimské země Asie, stejně jako téměř celá Latinská Amerika, neodsoudily Rusko v souvislosti s akcemi na Ukrajině, což se stalo největší diplomatickou porážkou Spojených států a jejich spojenců.

Proč se to očekávalo?

Ale bylo to docela předvídatelné. Pokud na mapě označíte stejnou barvou členy Hnutí vynořující se z „hibernace“ a pozorovatelské země, pak zbytek světa [připravených následovat USA a jejich spojení](#) se smrskne na asi 40 států.

Když Američané a jejich vazalové říkají, že Rusko „odsuzuje celý svět“ za jeho preventivní akce k neutralizaci teroristické Ukrajiny, hovoří jako rasisté. Protože tento „celý svět“ se skládá z Evropy (a ani ta není celá), Severní Ameriky, Japonska, Austrálie s Novým Zélandem a malých států Tichého oceánu, které jsou v pozici polokolonií, na kterých nic nezávisí.

Ani Indie, ani Čína, ani Brazílie s Argentinou a Mexikem, ani Jižní Afrika, ani Saúdská Arábie s Indonésií, Bangladéš, Malajsie a Vietnam – a to jsou dynamicky se rozvíjející země, ve kterých žije většina lidstva – v západním seznamu „celého světa“ nejsou. Protože z Ruska viděli jen dobro a z USA všelico, z evropských zemí většinou zlo. A tyto země nemají nejmenší chuť tahat kaštiny z ohně pro globalisty, popálit si prsty pro cynické poplácání po rameni a vyhlídku, že se v libovolný moment stanou další obětí Západu, který potřebuje periodicky někoho „sežrat“, aby si prodloužil svou existenci.

Co z toho plyne?

Oživení v nové etapě důležitější role Hnutí nezúčastněných zemí, ve kterém v minulosti zaujímaly přední pozice takové země jako Jugoslávie, Indie, Kuba, je pro Rusko a Čínu výhodné ze stejných

důvodů jako pro jeho účastníky - vzhledem k tomu, že se nechystají přerušit své vazby v různých oblastech s Moskvou a Pekingem, na který se také brzy uvalí západní sankce, jaké tu ještě nebyly [ohledně Tchaj-wanu](#).

Zopakujme, že stabilita řady afrických států závisí na Rusku. V Africe, Latinské Americe a asijských zemích chtějí rozvíjet ekonomické vztahy s Ruskem. Ruské technologie se tam aktivně využívají, zejména v oblasti mírového atomu. Ekonomický význam Číny pro tyto země je mnohonásobně větší. Její přímé investice jen v Africe dosáhly v roce 2020 více než 43 miliard dolarů, což je 225násobný nárůst. Čínské půjčky africkému byznysu v letech 2000 až 2019 se odhadují na 153 miliard dolarů.

Latinská Amerika se také obrací zády k USA, které [ji po staletí ničily](#), směřuje k Číně a Rusku.

I arabské země Perského zálivu, kdysi oddaní spojenci USA, jsou připraveni prodávat Číně ropu za jüany a společně s Ruskem udržovat takové ceny černého zlata, které jsou výhodné pro ně i pro Moskvu, ale pro Západ nerentabilní.

Proto je zřejmé, že Západ přecenil své síly a schopnosti když se snažil vytvořit globální koalici proti Moskvě a potenciálně i proti Pekingu. Ze Západu nepřijde nic, kromě toho, že se zaženou do izolace.

Moskva a Peking budou těžit z obnoveného Hnutí, jehož velká část členů se v [budoucnu dobrovolně připojí k Rusku a Číně](#), aby byli blíže těm, kteří mají budoucnost.

Je velmi pravděpodobné, že budoucím neformálním vůdcem Hnutí bude nejlidnatější země světa - Indie, která je od koloniálních dob ekonomicky úzce spjata se Západem, ale prosazuje politiku „[strategické autonomie](#)“. Lepší kandidát na tuto roli z pohledu Ruska, dlouholetého přítele a pomocníka Indie, [prostě neexistuje](#).

Autor: Sergej Latyšev

ZDROJ: tsargrad.tv/articles/ne-iz-rossii-i-kitaja-zapad-poluchil-neozhidannyj-smertelnyj-udar_546160 / Pokec24.cz

Přeložila Janinna